

Илюстрация ИЛИНДЕНЪ

Редакторъ: КИРИЛЪ ХРИСТОВЪ — СОВИЧАНОВЪ

Редакция и администрация: ул. „Пиротъ“ № 5, телеф. 2-19-32

Годишенъ абонаментъ за Царството—120 лв., за Европа—200 лв., за Америка—2 долара. Отдѣленъ брой 12 лв.

Списанието е одобрено отъ Министерството на Народ. Просвѣщение съ окръжно № 40.350 отъ 28. XI. 1923 г

„ILINDEN“ — Illustrierte Zeitschrift — Pirotsstrasse № 5 — Sofia, Bulgarien

Народността и обликът в Македония

Всѣки знае, че Македония се населява отъ българи, — преди всичко отъ българи, въ грамадната частъ на населението си, — отъ малко гърци изъ южнитѣ ѝ предѣли, отъ свършено малко цинцари, — нѣколко села прѣснати всрѣдъ безбройнитѣ български, поселения и отъ неизселенитѣ се още турци, евреи и цигани. Но въ Македония не живѣятъ македонци — македонцитѣ изчезнаха скоро следъ Александра Македонски и остатъцитѣ имъ се погълнаха отъ сѣседнитѣ племена, а въ послѣдствие едниѣ и другитѣ отъ надошлитѣ отъ северъ славяно българи. И днесъ, както отъ 15 вѣка насамъ. Македония е чисто българска страна. Да се знае това добре. Въ Македония не е имало, нѣма и нѣма да има македонци.

Архимандритъ Евлогий Светиевъ отъ Битоля, председателъ на българската църковно училищна община въ Солунъ, като македонецъ ли бѣ хвърленъ въ Солунския заливъ презъ 1913 год.? Учителтъ въ Битолската гимназия Хр. Вълкановъ като македонецъ ли бѣ убитъ отъ гръцката пропаганда? А войводитѣ Георги Сугаревъ, Хр. Узуновъ, Патчевъ, Пиперката, Гоце и Даме, Пере Тошевъ и Хр. Матовъ и кои ли не още паднали въ борбата, като Македонци ли умрѣха? Бр. Миладинови, Григоръ Пърличевъ, Жинзифовъ, Джинотъ, Паисий, Неофитъ Рилски, — та могаѣ ли да се изброятъ всички! — като македонци ли живѣха и като македонци ли бѣха гонени, преслед-

вани? Едно време викаха ни — бугари — будали вургари кондрокефали — и сме се били — отъ една страна българчета отъ другата влашета, които тогава се считаха гърчета, а днесъ кой знае какви.

Падналитѣ 130 души цапарци, 167-тѣ души убити въ Арменоро, изкланитѣ отъ андарты 73 души въ Загоричене, 67 въ Зелениче, 28 на сватбата въ с. Неволяни, Леринско и хилядитѣ още други не като българи ли загинаха, не за българското име, не за българската честь ли пролѣха кръвта си?

Дорде бѣхме въ Македония ние не знаехме, че сме македонци. Това нѣщо разбрахме следъ като напуснахме родната ни страна. За разлика отъ Добруджанци, Бетарабци, Тракийци, насть ни наричаха Македонци, но никоѣ не ни считаше, че сме произходящи на македонцитѣ на Александра Великий, а ни считаха за найчисти българи, дали на българския родъ науката и просвѣтата му.

Сърбитѣ не можаха да посърбятъ макед. българи въпрѣки всичкитѣ жестокости, до които прибѣгнаха. Тѣ промѣниха името на държавата си, нарекоха я Югославия — като по приемливо, по-кратко. Макед. българинъ не се поддеде и на тази примамка — той не стана югославянинъ. Прилепиха му тогава най-подходното прозвище — македонецъ — ти не си сърбинъ, но не си и бугаринъ — македонецъ си — синъ на Великия Алекс. Македонски, безъ обаче да допуснатъ нѣкъде името Македония да се споменава — нито въ географскитѣ

карти, нито въ официалнитѣ книжа. Какъ бѣ възможно това — Македония не съществуваше, македонци се създадоха! Кжде се раждаха, кжде жи вѣвѣха и умираха тѣ? Въ тѣхнитѣ статистики, въ тѣхнитѣ постоянни твърдения по конгреси, въ обществото на народитѣ, въ публични събрания тѣ титулуваха Македония като южна Сърбия, а македонцитѣ като най-прави, най-здрави сърби и, които не се поддаваха на сърбиянството, бѣха гонени, преследвани, убивани, обирани, затваряни и клани съ всичкото остървенение и озлобление, което въобщо сърбитѣ хранятъ къмъ всичко българско.

Гърцитѣ отъ своя страна ни наричаха славяногласни елини, а за да убедятъ свѣта въ това, сложиха въ края на българскитѣ ни имена едно „идисъ“ по примѣра на сърбитѣ, които осждаха бѣлг. ни, окончание „овъ“, унищожиха го и го замѣниха съ „ичъ“.

И защо се извърши това светотатство съ българското ни име и произхождение? За да излъжатъ свѣта, че въ Македония нѣма българи — отъ една страна, и отъ друга и най-главно, — за да раздѣлятъ братъ отъ брата, да скжсатъ връзкитѣ по между имъ, да ги настроятъ единъ срещу други, да ги насѣкватъ и да създадатъ отъ тѣхъ кръвни врагове: единството, силата, компактността на българитѣ отъ разнитѣ краища душеше ги, морѣше ги, съ една речъ очитѣ имъ вагѣше. Дватамата наши „сюзника“ отъ Балк. война, които българинътъ извади отъ тинята, и върху който понай-безсраменъ начинъ се нахвърлиха, бѣха се сюзили, общи мѣрки бѣха предприели да претопятъ Макед. — така имъ бѣше заповѣдано отъ Поанкаре и Бенешъ, така бѣха излъгали въ Ньой при съставянето на договора. „Въ 10 год. отъ Македония ни поменъ не ще остане“ „бѣха заявили“ знаменититѣ държавни мъже“ Никола Пашичъ и Елефтеросъ Венизелосъ. Но имъ приседна. Защо не сж живи сега да видятъ въ какво гробище натикаха Сърбия и Гърция творцитѣ и крепителитѣ на Балканското споразумение, създадено съ една един-

ствена цель — заробването на цѣлокупния бѣлгарски народъ.

Безъ да се позовемъ на историята и на науката — на етнографията и етимологията — на твърденията на ученитѣ отъ цѣлия свѣтъ, били тѣ грѣцки, сръбски или турски, били тѣ руски, нѣмски, френски или италиански — свидетелства, които единодушно твърдятъ, че макед. славянинъ е бѣлгаринъ, че бѣлгари населяватъ Македония, нека бѣлгарчетата направятъ сравнение межд' езика, между нравитѣ и обичаитѣ, между характера и начина на живѣене, между идеалитѣ — свои и на чуждитѣ елементи, — за да изпъкне ясно предъ тѣхъ грамаднейшата разлика между единитѣ и другитѣ и злото, което ни очаква, въ случай че се сбждне намѣрението на иновѣрнитѣ и инородни елементи.

Вѣрно е — при създаването си В. М. О. Р. О. бѣ сложила върху своето знаме автономния принципъ — Македония за Македонцитѣ — но то бѣ само единъ етапъ за освобождението на Македония — наложенъ отъ обстоятелствата, които тогава бѣха на лице. Но отъ тогава насамъ изминаха цѣли 50 години, много вода изтече и много нещастия се струпаха върху главитѣ ни отъ гѣзи за чиято свобода се бори бѣлгаринътъ. Сега вече направо постигнахме нашата мечта. Македония е бѣлгарска, каквато отъ вѣкове е била и такава ще си остане. Бѣлгарск. управление е бележито въ свѣта по своята толерантностъ къмъ чуждитѣ елементи — стига тѣ да се покажатъ добри граждани и да изпълняватъ законитѣ на страната — властта имъ гарантирана всички права и свободи — косъмъ отъ главата имъ нѣма да падне. Които, обаче, другояче мислятъ и желаятъ, които аспириратъ за нѣкакво друго, не-бѣлгарско, управление въ Македония, нека освободятъ отъ присѣтствието си тази страна, нека я оставятъ да се радва на свободата, за чието постигане сж се борили десетки поколения!

К. Хр. С.